

[Landbrugsministeren]

Med den til spørgsmålet anførte begrundelse ses der ikke for nærværende at være grund til at kontrollere mælkeleverandørernes vandkvalitet med hensyn til indholdet af nitrat.«

Spm. nr. S 332

Til *justitsministeren* (26/3 84) af:

Lenger (VS):

»Finder ministeren, at et lokalnævn vedrørende politiets virksomhed som begrundelse ved afvisning af en klage kan nøjes med at henvise til lov om rettens pleje § 1019 b?«

Begrundelse

Retsplejelovens § 1019 b giver et lokalnævn fem muligheder for ikke at foretage sig yderligere i anledning af en indgiven klage. Disse fem muligheder er vidt forskellige og spænder bl.a. over, at en klage er åbenbart grundløs, og at en sag foreligger fuldt oplyst.

Spørgeren finder det utilstrækkeligt, at et lokalnævn blot henviser til § 1019 b, hvori samtlige fem muligheder er samlet, idet en sådan generel henvisning ikke giver klageren nogen mulighed for at tage stilling til, om han ønsker at foretage sig yderligere, når politimesteren i konsekvens af lokalnævnets holdning meddeler, at sagen ikke vil give anledning til yderligere forfølgelse.

Såfremt det er fuldt tilstrækkeligt, at nævnet blot henviser til nævnte § 1019 b, har det efter spørgerens opfattelse to konsekvenser: 1) nævnet kan afvise hvad som helst, for det vil aldrig kunne afæskes en begrundelse, 2) nævnet behøver ikke at gennemføre den realitetsbehandling af en klage, som det vil være at afprøve klagens substans i relation til de fem muligheder i retsplejelovens § 1019 b.

Som et kuriosum kan oplyses, at spørgeren har kendskab til et lokalnævn, der, selv om klager afvises alene med henvisning til de fem muligheder under ét, fører en statistik over resultatet af de enkelte klager.

Svar (6/4 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Justitsministeriet er ikke klageinstans i forhold til lokalnævnene, og jeg finder det derfor ikke rigtigt at kommentere det spørgsmål

om et lokalnævns sagsbehandling, som er rejst.

Derimod vil den afgørelse, som en politimester (eller i København politidirektøren) træffer i den pågældende klagesag på baggrund af lokalnævnsbehandlingen, kunne indbringes for justitsministeriet. I den forbindelse vil justitsministeriet også kunne vurdere, om der er givet en fyldestgørende begrundelse for afgørelsen.

Mere generelt kan jeg oplyse, at der i regeringens lovforslag til en forvaltningslov (lovforslag nr. L 132) i kapitel 6 indeholdes nærmere regler for begrundelse af afgørelser inden for den offentlige forvaltning.

Spm. nr. S 333

Til *boligministeren* (26/3 84) af:

Lenger (VS):

»Finder ministeren det forsvarligt, at tvivl om et byggematerials skadelige virkning først og fremmest skal komme byggematerialeindustrien til gode?«

Begrundelse

Proceduren efter byggelovgivningen er, at et byggemateriale som udgangspunkt kan anvendes, medmindre det er konstateret positivt, at det er sundhedsfarligt. Denne procedure ligger også til grund for ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 288.

Bag brugen af byggematerialer ligger modstående interesser. Brugere og bygningsarbejdere har interesse i, at der foreligger forhåndsgaranti for det enkelte materiales ufarlighed. Byggematerialeindustrien har interesse i, at et bestemt byggemateriale umiddelbart kan anvendes, og at det ikke først skal godkendes.

Mellem disse to modstridende interesser vil enhver lovgivning indeholde et politisk valg, der vil prioritere den ene interesse fremfor den anden. Den nuværende lovgivning indebærer, at et byggemateriale kun forhåndsafprøves gennem egentlig brug, således at brugere og bygningsarbejdere indgår i afprøvningen som forsøgskaniner, og denne rolle ophører ikke, før det definitivt er bevist, at materialet er sundhedsfarligt. Undervejs kan der forvoldes skader på mennesker,